

ROZJĘDZENIE (1) *sb n*

N sg rozjędzeni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) błędnie: rozjedzenie s.v. rozjeść.

Niepohamowana złość, wściekłość:

Szereg: »jadowitość albo rozjędzenie«: Rabies, Wściekliwość pów. Sed etiam transfertur ad homines, Yadowitość álbo rozyędzenie/ szaleńftwo. Mącz 344d.

MN